

Textus: Ézs 8, 19-23. 9, 1-6

Kedves Testvérek!

Egy jó diagnózis kell...! Egy megbízható orvos, egy rátermett szakember. Az mindig megnyugtató. Keretet ad. Állapotot legalizál. Terápiás lehetőségeket ad. A gyógyulás ígérését nyújtja. Vagy a biztos rosszat. Még mindig jobb, mint a bizonytalan... pedig ebben vagyunk most valahogy mindannyian.

Annyira jó lenne egyértelműen látni helyzeteket, ok-okozati összefüggéseket. Annyira jó lenne tudni, mi merre tart és meddig, mit tegyünk vagy mit ne... valaki mondja meg, de biztosan!

1. Karácsonyi helyzetkép

Nagyon könnyű most annyit látni, hogy a sok bizonytalanság és kiszámíthatatlanság között egy kis megerősítésre lenne szükségünk. A helyzet azonban ennél összetettebb. Isten valóban meg akar bennünket erősíteni, de nem biztos, hogy úgy, ahogy azt várnánk. De ez nem baj, ez a legjobb, ami történhet velünk.

A felolvasott Ige a Messiás eljövetele előtti időszakot, a nagy sötétség, homály és káosz időszakát mutatja be. Annyira hasonló ahhoz, amiben élünk...

A helyzet, amit az Ige leír, nagyon hasonló ahhoz, ami körülvesz most minket.

1.1. Felfordult világ

Felfordultak a dolgok. Nem a normális kerékvágásban zajlanak. Nem úgy, ahogy kellene, ahogy élhető lenne... „Nem Istenéhez kell fordulnia a népnek? A holtakhoz kell fordulni az élő helyett?” – olvassuk. Nem csak a körülmények nem normálisak, hanem a reakciók sem. A bajban, gondolhatnánk, Istenéhez fordul a nép, akitől leginkább a segítséget várhatná. De nem ez történik. Alapvetően nem az történik, ami normális lehetne. Alapvető dolgok kérdőjeleződnek meg. Nincs már „ahogy szoktuk”, „ahogy illik”, „ahogy mindannyian gondoljuk”... Bármi, tényleg bármi megtörténhet. És meg is történik. És csak szájatva nézzük minezt – esetleg közönyösen elfordulunk. Ez lett a világ. Elvágódunk. Ez már nem az a hely, ahol élni szeretnénk...

1.2. Nihil

A fentiekből fakad a nihil, ami mindannyiunkat érinthet különböző szinten. Akár élesen és világosan látjuk az életünk értelmetlenségét, a kultúránk öncélúságát, a pusztulásba rohanó ember értelmetlen küzdését. És közben a mindennapjainkat is átjárja ez: „... olyan dolgokról beszélnek, amelyeknek nincs jövője...” – mert hát minek van jövője egyáltalán? Semmit nem tudunk a jövőről, de az is bizonytalan. Mindent átjáró és mindenhol megjelenő üresség. Mint a rozsdá, ami semmit nem kímél, ami fém és nincs megedzve, ötvözve... de ez a rozsdá olyan, ami ellen nincs ötvözet sem védekezés.

1.3. Következmény: Szomorúan és éhesen bolyong a nép az országban

Mindebből egy nagyon szomorú állapot következik. Ez az, ami körülvesz minket is, ami a sejtjeinkig meghatározhat minket is, nem vagyunk kivételek ez alól. A próféta ezeket a tüneteket látja: bolyongás, szomorúság és éhség. Bolyongás, azaz bizonytalanság, ide-oda csapódás. Olyan állapot, amikor az ember nem képes nyugalomra lelni, otthonra találni. Szomorúság, amit nem lehet megvigasztalni és az üresség egyenes következménye. Éhség, ami nem a jó értelemben vett vágyakozást jelenti a teljesség felé, hanem megeléghetetlenséget takar, be nem teljesedés... elégedetlenség...

Egy olyan lelki folyamat ez, aminek a vége a homályban tengődő élet: **a megkeményedés a szenvedés idején....** A narratívája ez: Isten nem akar segíteni... A király (vezető) pedig nem tud...

Vigyük most Isten elé a szívünket! Akár, ha ebben vagyunk, ha így vagyunk, vagy ha nem. Másokért is. Nem csak saját magunkért. Lehet a dühöt, a félelmet, a nihilt, a sötétséget, a kérdéseket, a csalódásokat Isten jelenlétébe hozni. Mindennek helye van az Ő színe előtt és a gyógyulás útja, ha lehet előtte az, ami van...

2. Karácsonyi reménység

A történet azonban nem áll itt meg. Az ószövetségi prófécia is kibontakozik, tovább megy. Mert Isten nem azért ad diagnózist, nem azért tart tükröt, hogy megmondja nekünk a magáét, hogy igaza legyen, hogy örömét lelje pusztulásunkban és büntetésünkben. Az Ő terve a homály és sötétség megtörése. Az Ő terve az élet.

2.1.A homály földjén lakókra világosság ragyog

Isten munkája olyan, mint... képeket használ a szentíró is. Olyan, mint a fény, ami betör a homályba. A szakaszban ez a munka a legtöbbször elpusztított területeken kezdődik! Nem kis dolog, nem „alibizés”, hanem komoly szabadító, valós helyreállító munka. Megszólal az evangélium, hogy eljött Isten országa, az Ő uralma. Befejezett igealakokkal írja ezt le a szerző, azaz ez már megtörtént, akkor is, ha nem teljesen látható. Teljesen biztos. Győzelem az ellenség fölött, kiegyensúlyozott béke és uralkodás. „Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége Dávid trónján és országában.” – olvashatjuk.

2.2.Örömhír szól

„Úgy örülnek színed előtt, ahogyan aratáskor szoktak örülni; ahogyan vigadni szoktak, akiknek zsákmányt osztanak.” Az az öröm ez, mint amikor végül megláthatod, hogy volt értelme a küzdelemnek. Megérte bízni és reménykedni. Ha az ünnep igazi értelmét szeretnénk megérteni, ezt kell közel engedni magunkhoz: eljött Isten országa. Jézus uralma köztünk van. Milyen hatással van ez ránk és a világunkra? Tudomásul kell vennünk az Ő uralmát és meg kell hódolnunk előtte. Azt olvassuk, hogy a Messiás uralmával szembeni uralmak elpusztulnak. A hatalom minden pálcája eltörik... az igát, a hajcsár botját... Az elnyomás eszközei megsemmisülnek... Van igazságos Úr, van igazság...!

Ezt tudomásul kell vennie minden hatalmat gyakorlónak – akár Jézus nevében. Mindenkit számon fog kérni Isten. És nincs semmilyen örökké tartó hatalom az Övéen kívül. Az Ő akarata a rend, a keretek (ezt azoknak érdemes meghallania, akik kapásból minden hatalmat és rendet elutasítanak).

3. Karácsonyi világosság

Örömhír hát, hogy Jézus értünk született, eljött Isten országa. Járjunk az Úr világosságában, higgyünk benne! Mégsem itt zárul a történet... Időzzünk egy kicsit a világosságban.

Milyen a karácsonyi világosság? Fontos kérdés, hogy mi vár rád, ha kilépsz a homályból, a szürkéségből? Ami biztos, hogy nem a karácsonyi fények, hangulat.

A világosságot, Isten világosságát úgy képzeljük el, mint a teljes átláthatóság állapotát. A világosság nem egy kellemes napfényes állapotot jelöl, hanem egy kellemetlen leplezetlenséget. Teljeskörű átvilágítást, ami Jézus szeretete és kegyelme nélkül megsemmisítő... ezért félhet mindenki tőle. Ezért nem akar az ember alapvetően a világosságban járni. Ezen az ünnepen az evangélium, hogy Krisztus megváltott minket és értünk szenvedett, odaadta magát a bűneinkért, hogy mi fehér ruhát kaphassunk. Sűrű szövésűt, ami eltakarja azt, ami szégyen, megtisztít, megmos. Jöjj most hozzá! Mondd el neki, ami fáj, bízd rá! Lépj be az Ő világosságába! Valld Őt úrnak! Áradjon az életedbe az Ő világossága és legyen áldás számodra is, hogy része vagy az Ő uralmának, az Ő országának.

Ámen!

Thoma László